

א (א) * הייבים להתענות בתשעה כאב וכי"ז בתמוז (ה) [א] ובג' בתשרי וכו' בטבת (ג) (ב) מפני דברים הרעים שאירעו (ג) בהם: ב נן יאע"ג דכתיב בקרא בחדש הרביעי בתשעה לחודש הובקעה העיר אין מתענין (ג) (ד) בט' בו אלא ביי"ז מפני שאע"פ שכראשונה הובקעה בט' בו כיון שבשניה הובקעה ביי"ז בו תיקנו להתענות ביי"ז בו משום דתורבן בית שני חמיר לן:

לחודש תשרי אמה ס"ז אר"א

3 זה דברים אדונינו אבוחנו בשבעה עשר בחמו כו' נשברה הלוחת מצלן דחניא כששה לחדש נחנו עשרת הרכוח לישאל רבי יוסי אומר בשבעה בו מאן דאמר בששה נחנו בששה נחנו ובשבעה עלה משה מיד בשבעה בשבעה נחנו ובשבעה עלה משה דכתיב יוקרא אל משה ביום השביעי וכתוב יבא משה כחך העני ועל אל החד' ויהי משה ביד ארבעים וי וי ארבעים לילה עשרים וארבעה דסין ושחסי רחמו מלו לחי ארבעין בשבועי בתמוז נחנו ארזו וחכינו ללוחת וכתוב יהי כאשר כינו אל הכנה ורא את העגל ושלך מדוי את הלוחת וישכר אתם כו' תורה ודור: כשל תמיד נסרא: הובקעה העיר כיון דהוה הכתיב בחדש הרביעי בחשונה לחדש ויחזק וירעב בעיר וכתוב בורה הובקעה העיר וגו' אמר רבא לא קשיא כאן בראשונה כאן בשניה דתנאי כו' בראשונה הובקעה העיר בתשעה בחמו בשניה בשבעה עשר בו: שרף אפוסטמוס את וירודה נסרא: העמיד צלם בויכל מצלן וכתוב ופעת הים החדש ולחוד שקצין שמים

אמר ר' אבהו כל כו' א

2 ב ואלו הם. יום שלישי בתשרי שבו נהרגו גדליה בן אחיקם ונכבד גזלת ישראל הנשארת וסבב להתם גלותם. ועשירי בטבת שבו סמך מלך בבל נכבד ונאצר הרשע על ירושלים והביאה במצור ובמצוק. ושבעה עשר בתמוז חמשה דברים ארעו בו. נשתברו הלוחות. ובטל התמיד מבית ראשון. והבקעה ירושלים בחרבן שני. ושרף אפוסטמוס הרשע את התורה. והעמיד [ביא: והעמיד] צלם בהיכל:

כמה יבנה גזעיה פיקה

4 א יש שם ימים שכל ישראל מתענים בהם מפני הצרות שארעו בהם כדי לעורר הלקבות לפתח דרכי התשובה. ויהיה זה זכרון למעשינו הרעים ומעשי אבותינו שהיה כמעשינו עתה עד שגמר להם ולנו אותן הצרות. שפזכרון דברים אלו נשוב להיטיב. ונהתירו את-עונם ואת-עון אבתם וגו'.

אמר ר' אבהו

5 א (א) הייבים להתענות וכו'. והוא מדברי הגמליס כלכתיב צנורא (וכריה מ) לום הרביעי ולום החמישי ולום השביעי ולום העשירי וגו' ואח"כ לום הרביעי זה י"ז בתמוז שהוא צדק רביעי למנין החדשים ולום החמישי זה ט' באב שהוא צדק חמישי ולום השביעי זה לום גדלי' שהוא צדק השביעי ולום העשירי זה עשרה בטבת שהוא צדק העשירי. וכל אלו הימים כל ישראל מתעניתו זה מפני הצרות שארעו בהם (ה) כדי לעורר הלקבות לפתח דרכי התשובה ויהיה זה זכרון למעשינו הרעים ומעשי אבותינו שהיה כמעשינו עתה עד שגמר להם ולנו אותן הצרות. שפזכרון דברים אלו נשוב להיטיב. ונהתירו את-עונם ואת-עון אבתם וגו'.

אמר ר' אבהו ס"ז אר"א

7 כל זמן שלא ילמד לעצמו שתחבר לו מעלת נשמת האדם ומעלת ישראל וזמלת הארץ הקדושה וההשתוקקות הראויה לכל איש ישראל לבנין המקדש וגדולת ישראל והתרוממותו בעולם, כמעט שאין אפשר לטעום טעם עבודה.

אמר ר' אבהו ס"ז אר"א

8 משדכ ברה"ק בשל השער ונפת אפים ופסקי אנשי אגנה מישראל עמאד ר' רשב"ל אמי' העיר ר' יהושע פום שד"ר ברה"ק אין יום שאין בו קללה ולא יד וצול לברכה ויפול מעם הפיתוח ר' יוסי אמי' איך יפול שפן דצידת ר' שמעון בן אלעזר אמר ר' יהודה נגלה את (העונות) ריח המעשרות נשלו את שפן דרג' (ה)

אמר ר' אבהו ס"ז אר"א

6 ונתנו ידוע שנוהגו בחורף להרוחק מדברי שקר כמו שכתוב מדבר שקר תרחיק וחיינו אפילו אם הרבר הוא איננו שקר נמור רק שיש בו קצת תעוררות שאיננו אמת כי הוזהרנו כזה (ענין שבעות דף ל"א) וזה אפילו אם הוא מדבר עם איש שכמותו וכשי"כ אם הוא מדבר עם נשיא בישראל וק"ו בן בנו של ק"ו אם הוא מדבר עם השם יתברך כדורו של לוי' מלהיות ודבר שקר לחינו וכמו שכתוב דובר שקרים לא יכון לנגד עיני. ונתנו זה אפילו אם איננו מוכיר שמו של הקב"ה על ענין זה שהוא מדבר ובפרט כשהוא מוכיר שמו על ענין זה כדורו צריך והירות גדולה בענין זה. וע"כ יסלא סמוך ארץ אנו אוסרין ג"ס ככל יום עלינו ומסיימים על כן נקוח לך ד' אלקינו לראות מהרה בתפארת עויר. והלא אם היה מקום באמת על כבוד ד' שיחננה במהרה היה צריך כל אחד להכין מצדו לדעת עניני העבודת, כל חולפת השייכות לעניני הקרבן והמקדש (ודגמא אם כפיין שיכוא הסלך בהעיר אפילו באיזה ספק ספקא מקשטין כל הרחובות לכבוד אפילו אם יהיו אלק רחובות בעיר, מסק פן יסע ודך רחוב (ו) כעבור שאין כל היינים נוגעים למעשה — ואם ת"ח לא ידעו בהם והלא לבוין יהיה לו אין זאת כ"ו. שבמינו לכו אנו אוסרין לפני ה' דבר שאיננו כן ובפרט להוליד שני שמות הקדושים ע"ו. וכשיחננו בעצמו ימצא שמוכר יותר בארבעים שמות הקדושים ככל שבע (ג"פ עליו) ובחשכון סקה הוא מוכר יותר מאלפים שמות הקדושים ללא דבר כי הוא אומר לפני ד' שמותו שכמהרה יתגלה כבודו ובאמת אינו מסתוב כלל.